

Szegeden is megkezdődött a vita a Szakszervezetek alapszabálytervezetéről

Mint már csütörtöki híradásunkban közöltük, a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsa rendkívüli elnökségi ülésén vitatta meg a Magyar Szakszervezetek alapszabály-tervezetét. Az alábbiakban részleteket közlünk az időszerű vita anyagából.

Drajkó János elvtárs, a SZOT Előadó Iroda munkatársa tartott rövid tájékoztatót az új alapszabály-tervezetről. Bevezetőben ismertette az új és régi alapszabály közötti tartalmi és formai különbségeket.

Tartalmi szempontból az új tervezet jelentős változásokat tükröz. Ezek közül a legfontosabbak: tisztázza és lerögzíti a szakszervezetek helyét és szerepét a kapitalista, valamint a szocialista viszonyok között és egyben megjelöli a szakszervezetek feladatait is.

A másik lényeges tartalmi változás, amely az egész tervezetben már első olvasáskor is szembetűnő, a szakszervezeti demokrácia nagyfokú kiterjesztése.

Melyek az új tervezet legfontosabb pontjai? Az egyik: a bevezető két pontja határozottan kimondja, hogy a Magyar Szakszervezetek, mint a munkásosztály legnagyobb tömegszervezetei, támogatják és erősítik a munkásosztály hatalmát, munkájukat az MSZMP irányítására alapján végzik. Ez tette szükségessé azt is, hogy a tervezet a korábbiaktól eltérően rögzítse:

»a Magyar Szakszervezetek a Hazafias Népfront keretében részt vesznek az államhatalmi szervek megválasztásában, a népi hatalom megerősítésének munkájában«.

A szakszervezeti tagság jogaival és kötelességeivel foglalkozó rész több új problémát vet fel. Magasabb követelményeket állít tagjaival szemben. Kimondja, hogy

szakszervezeti tag lehet az, aki a munkáshatalmat elismeri, illetve a szocializmus építését támogatja.

Ugyancsak a követelmények megemelését jelenti, hogy területi és központi vezető szervekbe az választható, akinek 3 éves tagsága van, a Szaktanácsba pedig 5 évi tagság szükséges.

Több pont foglalkozik a tagok jogainak bővítésével. Tisztázza a tervezet a folyamatos tagság kérdését is. A katonai szolgálati időt, ha előtte szakszervezeti tag volt, be kell számítani a tagsági időbe. Az időnyomok és alkalmazottak is megkapják a folyamatos tagságukat — az illetékes szakszervezet központi vezetősége által előírt feltételekkel —, ha a következő időnyom is dolgoznak. Rendezi a tervezet a kisipari szövetkezeti tagok tagságát is.

Az új tervezet külön fejezetben foglalkozik az üzemi szakszervezeti szervek munkájával, tevékenységével — külön kiemelve a bizalmi csoportok, illetve a bizalmi rendkívüli fontos tevékenységét. Többek között kimondja, hogy

»a Magyar Szakszervezetek tevékenységének zöme a tagság társadalmi munkájára épül...«.

továbbá a taggyűlésekkel foglalkozva kimondja, hogy »az alapszervezet legfelsőbb szerve a taggyűlés, amelyet rendszeresen, de legalább negyedévenként meg kell tartani«. E taggyűlés hivatott

elbírálni az ü. b., vagy egyes tagjainak tevékenységét, megszabni számukra a feladatokat. Itt döntenek a munka alól mentesítettek számáról és funkciójáról is. A tagok nevelése, szervezése mellett megfelelő jogokat is biztosít a bizalmiaknak. Egyrészt azzal, hogy

besorolások, jutalmazások, segélyek stb. kérdéseiben javaslattevő joguk van,

másrészt egyeztető bizottsági, vagy fegyelmi tárgyaláson véleményt nyilváníthatnak tagjaikat érintő kérdésekben.

Lehetne még sorolni a tervezet egyéb fontos pontjait is, mint például a szakosztályok szerepe, jogai stb. Közös lényegük, hogy a szakszervezeti munkát az egész tagsággal együtt végezzék a választott vezetők, illetve választott szervek, amelyeket ezer és ezer munkás és alkalmazott áldozatos társadalmi munkája támogat.

A centralizmus erősítése szempontjából lényeges, hogy az egyes szakszervezeteknek lehet külön alapszabályuk, amely kifejezésre juttatja az illető szakma sajátosságait, de ezek a szabályok nem állhatnak ellentétben a Magyar Szakszervezetek alapszabályaival.

Végül a tervezet egyes hiányosságaira és a szövegezés helyenkénti pontatlanságaira hívta fel a figyelmet. Ilyen többek között az első fejezet 3. pontja, amely a bérkérdésnél nem veszi figyelembe a szakszervezetek javaslattevő, egyetértési, illetve ellenőrzési jogát, ami a gyakorlatban már létezik. Nem elég szabatos többek között a tervezet 36. pontja sem, amely a felsőbb szakszervezeti szerv hatáskörét félreérthetően rögzíti.

A bevezető után az elnökség tagjai élenként vitatták az egyes fejezeteket.

Az elhangzott vita azt tükrözte, hogy az elnökség tagjai hozzászólásaikban annak feltárására törekedtek: hogyan és milyen szervezeti módszerekkel lehetne a szakszervezetek munkáját még demokratikusabbá, még alaposabbá tenni.

Nagy Máté elvtárs, a Közalalkalmazottak Szakszervezetének megyei elnöke javasolta a 4. pontba:

a szakszervezetek következetesen harcolnak a korrupció ellen.

Továbbiakban a 32. pontot a következő szövegezéssel javasolta kiegészíteni:

A szakszervezeti alapszervezetek fontos feladata, hogy szervezzék a dolgozók között a tudományos szocializmus tanításainak ismertetését.

Élenk vita követte még a tervezet 21. pontját, amely kimondja, hogy kisipari szövetkezeti tag nem lehet a szakszervezetek tagja. Az elnökség javasolja, hogy a szövetkezetben eltöltött időt is számítsák be a szakszervezeti tagságba, ha előbb szakszervezeti tag volt.

A legnagyobb vita a tervezet 36. pontja körül folyt, mely előírja, hogy minden olyan szakszervezetnél, ahol a tagok létszáma meghaladja a 25 főt, a munka végzésére kétévi időtartamra szakszervezeti bizottságot választanak. Akörül alakult ki vita, hogy a taggyűlés üzemi bizottságot válasszon-e, vagy személy szerint válassza meg az üzemi bizottság tagjait, illetve elnökét. Az elnökség

ELSŐKÉNT AZ SZMT TŰZTE NAPIRENDRE A TÉMÁT

szavazategyenlőséggel mindkét javaslatot a SZOT-hoz továbbította.

Juhász József elvtárs, az SZMT elnöke mondotta el a következőkben véleményét az alapszabály-tervezetről. Több szervezeti lehetőséget és biztosítékot kell adni a szakszervezeti demokrácia fejlesztésének. Ezen belül és mindenekelőtt az alapszervezetek önállóságának növekedését kell biztosítani.

Ezért az alapszabályban kell gondoskodnunk arról, hogy a szakszervezeti tagság valóban élni tudjon konkrét demokratikus jogaival. Ezért javasolta: mondja ki a tervezet, hogy a szakszervezeti bizottság elnökének az a dolgozó választható, aki legalább két éve tagja a szakszervezetnek, és az alapszervezetben valamilyen társadalmi tevékenységet fejtett ki.

Az alapszabály kimondja, hogy negyedévenként rendszeres taggyűlést kell tartani. Javasolta a tervezet kiegészítését azzal, hogy a taggyűlés összehívásáról a szakszervezeti bizottság döntése alapján az elnök gondoskodik. Továbbá: a szakszervezeti bizottság a tagság elé köteles terjesztani az egész tagságot érintő tervét és elgondolásait, a szakszervezeti bizottság beszámolóját félévénként, valamint a szakszervezeti bizottság költségvetését és a számvizsgáló bizottság jelentését.

Az új szervezeti szabályzat tervezete lehetőséget ad arra, hogy

ha a tagság egyharmada kívánja, rendkívüli taggyűlés hívható össze.

Hogy a tagság e jogával élni tudjon, javasolta: az alapszabály mondja ki: a) a tagság egyharmada kívánságának kell tekinteni a bizalmi testület kérését is; b) a szakszervezeti bizottság minden dolgozó indítványát, amelyben rendkívüli taggyűlés megtartását kéri, köteles bizalmi testület elé terjesztani. Javasolta továbbá, hogy az alapszabály mondja ki: a számvizsgáló bizottság az alapszervezet bármely tagjának panaszára köteles megvizsgálni a szakszervezeti bizottság pénzügyi helyzetét, vagyontárgyainak megőrzését.

Az ellenőrzés eredményeinek rendszeres nyilvánosságra hozatalával növekednek a társadalmi ellenőrzés, a tagság állandóan figyelemmel kísérlhetné a befizetett járulékok felhasználását.

Az elnökség ez utóbbi javaslatot a vitában úgy módosította, hogy a számvizsgáló bizottságok legyenek alárendelve a felsőbb választott szakszervezeti szervnek.

Az SZMT elnökségének vitája és e vita nyilvánosságra hozása nagymértékben elősegíti a területi és üzemi bizottságok, illetve minden szakszervezeti tag számára az alapszabály-tervezet alapos megvitatását, amely a következő időszakban a Magyar Szakszervezetek tevékenységének szervezeti alapját adja meg.

Kiállítás rendez a járási tanács szakszervezeti bizottsága

Érdekes kiállítást szervez a Közalalkalmazottak Szakszervezetének járási bizottsága. A járási tanács dolgozóinak kézimunkáit, fényképeit, rajzait, festményeit mutatja be ez a kiállítás, amelyet a szakszervezet a nőtanács és a KISZ együttműködésével szervezett meg.

Zsuzsika nagy napja

Nagy nap volt a tegnapi nap. Hogy milyen nagy, csak akkor tűnt fel nekem, mikor hazafelé menet találkoztam az utcánkban lakó egyik szépséggel, Zsuzsikával, aki igazán nem minden nap jelenik. Szőke hajában mindig leng, mint egy játékos, kedves bóbí, a halványkék szalag, amit a nagyanyó gondos keze köt reggelente pillaszárnyai csokorba. Nagy, kék szemek okos és máris hamiskás fényvel sugároznak, ha szőbaáll olykor az emberfiával — ebbe a kitüntetett helyzetbe a fiam révén kerültem, aki többrendbelileg megvédte a hajhúztól, s más, efféle férfias támadásoktól Zsuzsát —, és ha szőbaáll, hogy tud beszél-ni! Ebben a tekintetben már valódi felnőtt, és úgy is mondhatnánk, utólrérhetetlen típusa nemének.

Egyszóval: ballagtam hazafelé a régi szegedi nagyok példájához igazodva. (Tömörkény István tanítgatta híveit, mondván: Ugy szép a legény, ha ballag.) Eme ballagásban egyszerre megállt előttem egy kétbóbí, szőke szőzmő, a bóbí alatt két ragyogó-csilló drágakövel. Megáll, úgy, hogy majdnem kersztülbujom rajta. Kacardászik erre, és az orrom elé dug valamit.

— Ehol-e! Ezt tessék megnézni!

Nézem, hát egy értesítő. Mit nézzek én ezen? — gondolom.

— Na, nézze már, mert sietők!

Mit tehet ilyenkor az ember? Enged, így hát én is megnéztem az értesítőt. Akkor döbbenem rá, hogy ma milyen nagy nap van. Zsuzsa élete első bizonyítványának megmutatásával tisztelt meg engem, ami már maga is nagy dolog, de ha hozzávesszük azt, hogy ez a bizonyítvány olyan, aminek jobbat már a sző szoros értelmében nem lehet megérdemelni, Zsuzsa még külön ünneplést is érdemel.

Gratuláltam hát Zsuzsának, két cuppanóssal nyomva azon nyomban, ott, a nyílt utcán, a villogó drágakövek alatt kifesző két rózsára.

Zsuzsa boldogan adta vissza, még át is ölelt, s azután rohant hazafelé.

Sokáig néztem utána, még akkor is, mikor már belébbent a kapujuk alatt. Aztán hazaballagtam, hogy megírtam ezt az üdvözlőt, ami nemcsak Zsuzsának szól, hanem annak az ezer-négyszázhetven szegedi kisiskolásnak, akik tegnap délelőtt kaptak kezükbe kis életük folyamán először olyan bizonyítványt, amit munkával érdemeltek ki.

Holnap már hétköznapi lesz. Elműlik az ünnep varázsa, de mi ne feledjük el a kicsinyek nagy gondjait. Segítsük őket mindnyájan, hogy egész életükben, mindig jó legyen a bizonyítvány!

— r —

Negyvenhét új tagot vettek fel a szegedi termelőségvetkezetekbe

A Felszabadulás Tsz-be 24 személy lépett be

A legjobban dolgozó szegedi termelőségvetkezetek az elmúlt év végén, a zárszámadások elkészültével több egyéni parasztot hívtak meg. E látogatások alkalmával beszámoltak a termelőségvetkezetek az évi eredményeiről, a lehetőségekről, a termelőségvetkezetek terveiről.

Az ellenforradalom hatásától volt termelőségvetkezetek tagokat sem hagyták el. Alkalmat találtak az ezekkel való foglalkozásra is.

A szegedi termelőségvetkezetek ilyen vonatkozású munkája, az a körülmény, hogy kapcsolatot igyekeznek kiépíteni a város egyéni gazdálkodó parasztságával, valamint a kormány fokozott segítsége a termelőségvetkezeteknek, a termelőségvetkezetek vonatkozó nyugdíjrendelkezések stb. máris eredményt hozott.

Szegeden az elmúlt két hónapban szaporodott a termelőségvetkezetek tagsága. A Dózsa Termelőségvetkezetbe kilenc, a Szabadság-ba kettő, a Táncsics Termelőségvetkezetbe három, az újszegedi Haladásba kilenc, a Felszabadulás Termelőségvetkezetbe pedig huszonnégy személy lépett be.

Az első típusú Búzakalásba is voltak jelentkezők. Jó-járt Lajos tizenegy, Juhász János hat katasztrális hold földet vitt be. Itt összesen hét belépő volt, huszonnégy katasztrális hold földdel.

A fentiek szerint tehát a harmadik típusú termelőségvetkezetekbe negyvenhét új tagot vettek fel Szegeden az elmúlt hetekben. Több kérelem felett még most dönt majd a termelőségvetkezetek tagsága.

Szegeden vezényel LUIGI TOFFOLO

Nemrégiben érkezett magyarországi vendégszereplésre Luigi Toffolo, a velencei operaház karmestere, a firenzei filharmonikusok vezetője. Művészetét alkalmazz megismerni a szegedi zenekedvelő közönségnek is. Pénteken, február 14-én ugyanis a Szegedi Nemzeti Színházban vezényli a Pillangókisasszony előadását. E bemutatónak még egy művészi eseménye lesz: Cso Cso-szánt — az e szerepben Szegeden már oly sok sikert aratott — Papp Julia, érdemes művész, az Állami Operaház tagja énekl.

A pénteki vendégszereplés kapcsán egyébként még annyit el kell mondanunk Toffolo mesterről, hogy már magyarországi vendégszereplése előtt is nagy érdeklődéssel fordult a magyar zenéi élet felé. Nemrégiben dirigálta Triesztben Kodály »Kis misé«-jét. Értésülésünk szerint, hazatérve Massenet »Thais«-ának felújítására készül, a velencei operaházban pedig még ebben az évben Wagner egy fiataalkori operáját vezényli majd.

Tizennyolc éves korig mindenkit beoltanak

A gyermekbénulás elleni védőoltásokat hétfőn folytatják Szegeden

Az egészségügyi kormányzat áldozatkészségéből lehetővé vált, hogy gyermekbénulás elleni védőoltásban részesítsék mindazokat a harmadik oltása, akik 1957-ben az első-második oltást megkapták.

Novemberben mindazoknak harmadik oltása, akik ebben az évben kapták meg az első, második oltást.

Felhívjuk a szülők figyelmét arra, hogy azokat a gyermekeket, akik sem óvodába, sem általános vagy középiskolába nem járnak, a hirdményben feltüntetett helyre vigyék el. Téves az a felfogás, hogy aki egyszer átteszt a gyermekbénulás ellen, az már többször nem betegedhet meg ebben a betegségben. A gyermekbénulás elleni védőoltás csak azon típusú törzs ellen bír védekezéssel, amelytől megbetegedett. A többi törzs iránt még főgőny lehet. A védőoltásoknál felhasznált oltóanyag azon típusok ellen nyújt védekezést a szervezetnek, amelyek jelenlegi tudás szerint megbetegedést idéz elő emberben. Ezért ajánlatos, hogy a gyermekbénulás bármelyik formáján átteszt gyermekeket is részesítsék védőoltásban.

Ismételnem ki kell hangsúlyozni, hogy nagy felelősséget vállal magára az a szülő, aki nem használja ki a jelenlegi lehetőségeket és elmulasztja gyermeke beoltását. Nem kell félni semmiféle komplikációtól, mert az elmúlt oltások alkalmával bebizonyosodott, hogy az oltások veszélytelenek. Egyáltalán nem biztos, hogy a járvány terjedésére alkalmas nyári hónapokban nem látogat meg bennünket is olyan mértékben ez a betegség, mint amilyen mértékben az ország északi részeit az elmúlt időkben fellepték.

Február 10—28-ig azon iskolák, óvodák, bölcsődékbe járók első oltása, akik még nem kaptak oltást;

Február 19—20-án de. 9—12-ig, du. 3—7-ig a lakhely szerint illetékes egészségvédelmi tanácsadóknak, azok az 1940. január 1-től 1957 február 28-ig születettek első oltása, akik nem járnak iskolába, óvodába, bölcsődébe és még eddig oltva nem voltak;

Március második felében a fenti csoportok második oltása és az 1957. március 1. és augusztus 31 között születettek első oltása;